

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722010195
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3722010195.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milan Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti odsúdenému L. N., nar. XX.XX.XXXX v A. N., trvale bytom A. N., Z. XXXX/XX, na neverejnom zasadnutí dňa 28. marca 2023 prejednal sťažnosť odsúdeného L. N. proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 12Nt/9/2022, zo dňa 4.7.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 12Nt/9/2022, zo dňa 4.7.2022 bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 399 ods. 2 Tr. por., súd z a m i e t a návrh odsúdeného L. N., nar. XX.XX.XXXX v A. N., trvale bytom A. N., Z. XXXX/XX, o povolenie obnovy konania, sp. zn. 0T/2/2022, Okresného súdu Považská Bystrica, nakoľko neboli zistené nové skutočnosti v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože po jeho vyhlásení proti nemu podal sťažnosť odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí, na ktorom sa rozhodlo vyššie uvedeným napadnutým uznesením okresného súdu. Odsúdený podanú sťažnosť dodatočne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajca odsúdeného v úvode odôvodnenia sťažnosti poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia a ďalej uviedol nasledovné:

„Bol som v konaní 0T/2/2022 vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica odsúdený za niečo čo som nespáchal, ja som sa žiadnej protiprávnej činnosti nedopustil a už vôbec som nenaplnil objektívnu a ani subjektívnu stránku trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Ja som išiel inkriminovaný deň len pomôcť priateľovi M. O. na základe jeho žiadosti previezť železné profily a betónový odpad, ktoré sa nachádzali pred areálom NsP Považská Bystrica, do areálu NsP Považská Bystrica. Ja som bol v tom, keďže M. O. pracuje pre NsP Považská Bystrica, že idem vlastne v dobrom úmysle pomôcť nemocnici previesť odpad, ktorý sa nachádza pred ich areálom na areálovú skládku do areálu NsP Považská Bystrica, nakoľko železné profily boli tak dlhé, že by sa nedali previezť vysokozdvížným vozíkom cez rampu do areálu a preto ich bolo nutné naložiť na vozík a previezť pozdĺžne cez rampu do areálu nemocnice.“

Na verejnom zasadnutí boli vypočutí svedkovia O. H., ako aj I. Z., ktorí obaja súdu potvrdili, že boli svedkami, kedy ma M. O. požiadal o pomoc s prevozom železa a betónového odpadu spred nemocnice do areálu nemocnice Považská Bystrica. Okrem toho svedok I. Z. súdu uviedol, že materiál sa mal previezť pre potreby NsP Považská Bystrica.

Na verejnom zasadnutí som súdu taktiež počas môjho výsluchu uviedol, že náklad bol tak ťažký, že na aute mi zdvihlo zadné kolesá a bez pri dvíhania železných profilov zo zadu vysokozdvížným vozíkom, s ktorým M. O. náklad nakladal, a s ktorým pracujem v NsP A. N. by som sa z miesta nepohol a aj preto som bol v tom, že túto pomoc vykonávam pre potreby NsP A. N.. Dnes si uvedomujem, že som nemal podpísať zápisnice z mojich výsluchoch, keďže ich obsah sa nezakladá na pravde a ich text si napísali príslušníci PZ, oni vtedy uviedli, že keď im to podpíšem, tak ma hneď pustia. Ja som bol v strese, zápisnice som nečítal a tieto vo viere, že ma hneď pustia a budem môcť ísť pracovať do dielne podpísal. Na súde zas na mňa nakričali a tak som sa dostal do väzenia.

V prílohe prikladám aj Znalecký posudok č. 6/2022 zo dňa 19.7.2022, vypracovaný Ing. M. U., znalcom z odboru cestnej dopravy, ako listinný dôkaz, ktorý preukazuje, že z technického hľadiska bolo neprijateľné bezkolízne odvezenie daného nadrozmerného nákladu, a to ani na krátku vzdialenosť cca 5 metrov, v priamom smere, nie to ešte bez potreby zatáčania - zmeny smeru jazdy. Znalec ďalej uviedol, že podľa fotodokumentácie a zápisnice polície z ohliadky nebolo zistené žiadne poškodenie ťažného vozidla OPEL ani príviesného vozíka, pričom na mieste samom neboli zistené na povrchu cesty ani žiadne rycie stopy od zadnej časti naložených nosníkov. Z uvedeného poznatku možno technicky usudzovať o tom, že nebol vykonaný ani žiadne pokus vodiča o jazdu touto súpravou z miesta naloženia. Z výsledkov analýzy znalca vyplýva, že daná jazdná súprava vozidla OPEL s krátkym príviesným vozíkom nebola technicky spôsobilá odvezenie daného nákladu.

Teda bez pomoci pri dvíhania VZV, by sa auto vlastne ani nepohlo z miesta.

Z vyššie uvedeného, ako aj zo samotného návrhu na povolenie obnovy konania, hlavne však môjho výsluchu, ako aj výsluchu svedkov počas verejného zasadnutia, ako aj zo ZP č. 6/2022 zo dňa 19.7.2022 vyplývajú dôkazy, ktoré v čase rozhodovania súdu dňa 20.1.2022 v konaní 0T/2/2022 neboli známe, tieto vyšli najavo dodatočne a ktoré by podľa môjho názoru mali privodiť iné rozhodnutie vo veci a preto sa domáham, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 12Nt/9/2022 zo dňa 4.7.2022, a vo veci sám rozhodol tak, že povolí obnovu konania.“

K podanej sťažnosti obhajca odsúdeného priložil znalecký posudok č. 06/2022 od súdneho znalca z odboru cestnej dopravy, Ing. M. U.. V záveroch posudku súdny znalec konštatoval, že z technického hľadiska bolo neprijateľné bezkolízne odvezenie nadrozmerného nákladu - 2 oceľových nosníkov. Použitá jazdná súprava vozidla Opel s krátkym vozíkom nebola technicky spôsobilá na odvezenie tohto nákladu.

Prokurátor sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť. K písomným dôvodom podanej sťažnosti sa doposiaľ nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd v súlade s ustanovením § 402 ods. 1 Tr. por. rozhodol napadnutým uznesením o návrhu odsúdeného na verejnom zasadnutí. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti odsúdeného nie je ani vytykaná existencia takýchto procesných chýb.

Krajský súd mal ďalej zo spisového materiálu preukázané, že trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20.01.2022, sp. zn. 0T/2/2022 právoplatným 20.01.2022 bol L. N. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20 tr. zák., na tom skutkovom základe, že po vzájomnej predchádzajúcej dohode dňa 18.01.2022 v čase o 11.20 h. na ul. U. č. XXXX, na prístupovej ceste do areálu Nemocnice s poliklinikou A. N. odcudzili 2ks kovových profilov v tvare „I“, s označením HEB 200 S235JR, o rozmeroch 450cm x 20cm tak, že 1. obv. M. O. tieto kovové profily naložil na príviesný vozík, pripojený k osobnému motorovému vozidlu zn. Opel, ev.č. PB-XXX CF, ktoré 2. obv. L. N. zaparkoval pred bránou vedúcou do areálu Nemocnice s poliklinikou Považská Bystrica, čím spoločnosti OSMONT elektromontáže, s.r.o., Mládežnícka 108,

Považská Bystrica, IČO 46417893, spôsobili škodu v celkovej výške 537,39 eur, pričom 1. obv. M. O. sa tohto skutku dopustil napriek tomu, že rozhodnutím policajta Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica č. A2200324268 zo dňa 06.08.2021, právoplatným dňa 06.08.2021 bol v blokovom konaní postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a to v súvislosti s drobnou krádežou blokovou pokutou vo výške 30 eur a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T/18/2019 zo dňa 5.1.2019, právoplatným dňa 06.03.2020 bol odsúdený za spolupáchateľstvo pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. a) Tr. zák., spáchaný sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia v trvaní 36 mesiacov, ktorého výkon trestu mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu na 48 mesiacov, a to za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/75/2019 zo dňa 28.05.2019, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu vyplynulo, že odsúdený sa k spáchaní vyššie citovaného skutku priznal tak v prípravnom konaní ako aj pred okresným súdom. Vedomosť odsúdeného, že pomáha pri krádeži, potvrdil aj spoluobvinený a následne spoluodsúdený M. O.. Dôvodom na obnovu konania podľa názoru okresného súdu neboli ani informácie z výpovedí novo vypočutých svedkov, ktoré nepreukazovali, že nedošlo k dohode medzi odsúdenými na krádeži.

Podľa § 394 ods. 1 Tr.por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom (ako aj v danom prípade) alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie o uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pri posudzovaní správnosti a zákonnosti napadnutého uznesenia okresného súdu, sa krajský súd stotožnil s argumentáciou okresného súdu, že neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli byť považované za také skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

K predmetnému ustanoveniu § 394 ods. 1 Tr. poriadku krajský súd považuje za potrebné uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nemôžu byť považované za správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní súdu neznáme, ktoré by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých by malo dôjsť k nesprávnemu a nezákonnému postupu súdu v dôsledku nesprávneho výkladu právnych noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych noriem, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr. poriadku).

Krajský súd ďalej považuje za potrebné dodať, že pri posudzovaní splnenia podmienok na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku súd hodnotí návrh na obnovu konania z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, či v návrhu na povolenie sú vôbec uvádzané skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme. Druhým hľadiskom je to, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým by mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Riešenie tejto druhej otázky prichádza do úvahy až po kladnej odpovedi na prvú otázku.

Z hľadiska posúdenia v návrhu na obnovu konania uvedených skutočností alebo dôkazov, je rozhodné, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr, teda v pôvodnom konaní, známe, neboli predmetom dokazovania, ani neboli v tom čase v spise obsiahnuté. S poukazom na uvedené, krajský súd

dospel k záveru o správnosti postupu okresného súdu, ktorý vypočul O. H. a I. Z. ako nových svedkov, ktorí v pôvodnom konaní neboli okresnému súdu známi.

Pokiaľ ide o vyššie zmienenú druhú otázku, či zistené nové skutočnosti alebo dôkazy samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým by mohli viesť k inému rozhodnutiu o vine, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že odpoveď na túto otázku závisí od toho, čo bolo podkladom pre právoplatné rozhodnutie súdu o vine.

V danom prípade z obsahu spisového materiálu nepochybne vyplýva, že odsúdený bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. OT/2/2022 zo dňa 20.12.2022. Z obsahu pôvodného trestného spisu teda nepochybne vyplýva, že v pôvodnom konaní rozhodnutie o vine obžalovaného nebolo urobené na podklade vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a následného vyhodnotenia pred súdom vykonaných dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Z uvedeného dôvodu preto podľa právneho názoru krajského súdu v prejednávanom prípade objektívne nemožno vôbec pristúpiť k akýmkoľvek úvahám o tom, či obsah nových dôkazov by vôbec mohol byť konfrontovaný s dôkazmi o vine odsúdeného, ak v pôvodnom konaní pred súdom neboli vykonávané žiadne dôkazy za účelom rozhodnutia o vine odsúdeného.

S poukazom na uvedené preto podľa právneho názoru krajského súdu vyvstáva otázka, ako v konaniach o obnove posudzovať nové skutočnosti alebo dôkazy v prípade, ak v pôvodnom konaní sa rozhodlo o vine odsúdeného trestným rozkazom bez vykonania dokazovania vo veci. Možnosť rozhodnúť vo veci trestným rozkazom upravuje § 353 a nasl. Tr. poriadku za podmienky spoľahlivo preukázaného skutkového stavu, ktorý vyplýva z dôkazov zabezpečených počas prípravného konania a tvoriacich obsah trestného spisu. Úlohou súdu pri posudzovaní obsahu zabezpečených dôkazov na účely vydania trestného rozkazu nie je hodnotiť dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní tak, ako je to povinnosťou súdu podľa § 2 ods. 12 Tr. por. po ich vykonaní na hlavnom pojednávaní, ale úlohou súdu je posúdiť, či obsah v prípravnom konaní zabezpečených dôkazov obsahuje aj verziu skutku, pre ktorý bola na obvineného podaná obžaloba a z ktorého bol následne uznaný za vinného. Za situácie, ak dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní svedčia aj o verzii, uvedenej v skutkovej vete obžaloby, nemožno považovať postup súdu vedúci k vydaniu trestného rozkazu za svojvoľný.

Podľa názoru krajského súdu uvedené východiská sú rozhodné pre posúdenie, či za situácie vydania trestného rozkazu v pôvodnom konaní, zistené nové skutočnosti alebo dôkazy v konaní o obnove zakladajú dôvod na povolenie obnovy pôvodného konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. Krajský súd v tejto súvislosti zastáva právny názor, podľa ktorého v takomto prípade sú dôvodom na povolenie obnovy pôvodného konania len také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by bez akýchkoľvek pochybností vyvracali prípustnosť existencie verzie skutku, z ktorého bol odsúdený uznaný za vinného. Takouto skutočnosťou alebo dôkazom by napríklad mohla byť skutočnosť alebo dôkaz, ktorý by bez akýchkoľvek pochybností (bez možnosti pripustenia existencie akýchkoľvek inej verzie) preukazoval, že obvinený, ktorý sa priznal ku konkrétnemu krádeži objektívne nemohol túto krádež vykonať. Preto podľa právneho názoru tohto senátu krajského súdu nové skutočnosti alebo dôkazy, v pôvodnom konaní neznáme, ktoré len oslabujú verziu skutku, z ktorého bol odsúdený uznaný vinným trestným rozkazom, nemôžu viesť k odôvodnenému záveru, že rozhodnutie súdu vydať trestný rozkaz pri poznaní obsahu aj takýchto nových dôkazov v pôvodnom konaní by vykazovalo znaky neprípustnej svojvôle.

Na základe preskúmania veci krajský súd dospel k záveru, že odsúdeným predložené a okresným súdom vykonané dôkazy v tomto konaní o obnove nie sú takého charakteru, že by nepochybne vyvracali objektívnu možnosť existencie verzie skutku, z ktorého bol odsúdený uznaný za vinného trestným rozkazom. Za tejto situácie nie je možné dospieť k odôvodnenému záveru, že odsúdeným predložené dôkazy by boli takého charakteru, že pri znalosti ich obsahu v pôvodnom konaní, by bránili vydaniu trestného rozkazu. Krajský súd preto dospel k záveru, že odsúdeným predložené dôkazy v tomto konaní nie sú dôkazmi, ktoré v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. by mohli viesť k inému rozhodnutiu o vine odsúdeného proti pôvodnému konaniu, urobeného nie na základe hodnotenia pred súdom vykonaných dôkazov, ale urobeného na základe skutkového stavu preukázaného dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní a tvoriacich obsah trestného spisu. Podľa krajského súdu za takýto dôkaz nemožno považovať ani v odvolacom konaní predložený znalecký posudok. Závery znaleckého skúmania nevyučujú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného za spáchanie trestného činu minimálne v štádiu pokusu, ktorý je trestný rovnako ako dokonaný trestný čin.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd dospel k záveru, že odsúdeným napadnutý výrok uznesenia okresného súdu o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania je správny a zákonný.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.